

meget mindre, som vi jo dog i Udvalget vare enige om, at denne Lov vil faae megen Betydning for Husdyravlens Fremme. Da man nu siden har set — der har nemlig staaet Referat derom i et Par Blade — at der i Fredags — jeg tillader mig at omtale det med et Par Ord — er afholdt et Møde i Roeskilde af samvirkende Foreninger her paa Sjælland, og at der paa dette Møde, hvor Delegerede af et Flertal af Landboforeningerne var tilstede, har viist sig, at man meget ønskede disse Valg foretagne af Landboforeningerne, skal jeg blot tillade mig den Bemærkning, at dersom den meget agtede Minister maatte være tilbøjelig til at gaa ind derpaa under en eller anden Form, og dersom der maatte vise sig nogen Stemning for det her i Salen, vilde jeg som Medlem af Udvalget ogsaa være tilbøjelig til at komme frem med fornyet Forslag i saa Henseende. Jeg kunde ønske siden, naar den ærede Minister tager Ordet, at høre bestemt fra ham, om der er nogen Mulighed for, at der i paakommende Tilfælde kunde være Udflugt til at faae en Forandring i dette Punkt. Hvis den meget agtede Minister maatte erklære sig aldeles bestemt derimod, skal jeg ikke forfølge Sagen for mit Vedkommende, men, som sagt, en saadan Udtalelse vilde jeg gjerne høre. Jeg skal indskrænke mig til dette Par Bemærkninger. Jeg har troet at burde berøre dette Punkt af Hensyn til Udtalelser, der kom frem under Sagens 1ste Behandling; et Par Medlemmer udtalte sig dengang sammen med mig for, at Landboforeningerne maatte faae en saadan Indflydelse, enten direkte eller indirekte, paa Sammensætningen af Tingsteskuekommissionerne.

Clausen: Som den ærede Ordfører ganske rigtig bemærkede, er det den Tanke, som jeg fremsatte under Sagens 1ste Behandling, som jeg nu har søgt at fremsætte i de af mig under Nr. 1 og 2 udenfor Betænkningen stillede Endringsforslag. Jeg har med disse Endringsforslag til Hensigt at gjøre Fordelingen imellem Landets forskjellige Egne af de Beløb, som bevilges til Husdyravlens Fremme, saa korrekt som mulig. Jeg har tænkt mig, at Beløbene skulde uddeles distriktsvis — jeg vilde for Resten hellere have sagt stifts- eller amtsvis —, og at der skulde lægges til Grund de statistiske Oplysninger, som vi jo nu fuldstændig have med Hensyn til Husdyravlen rundt omkring i Landet. Derved vilde man opnaa, at den Provinds, som særlig lægger Vægt paa Husdyravlens Fremme, vilde faae et større Tilskud end den Provinds, som ikke lægger saamegen Vægt derpaa. Jeg syntes, at denne Tanke burde komme frem, og derfor har jeg fremsat den her. Ved Siden deraf har jeg villet tydeliggjøre den Tanke, som kom frem ved Sagens 1ste Behandling, at, naar Staten skal give et saa stort

Tilskud til Husdyravlens Fremme, saa bør ogsaa Personer, som ikke ere Medlemmer af en Landboforening, have Leilighed til at kunne konkurrere til disse Præmier. Sagen er jo nemlig den, at der for en eller anden Statsborger kan stille sig Hindringer i veien for, at han kan blive Medlem af en Landboforening. Maaſke den vedkommende Landboforening virker i en Retning, for Exempel som antydet, med Hensyn til Hesteavlens Fremme, som han anser for urigtig, eller maaſke den virker i en Retning paa den anden Husdyravls Omraade, som han anser for urigtig, og naar der saa ingen anden Landboforening er i Nærheden, kan han altsaa ikke blive Medlem af en saadan. Det kan jo ogsaa tænkes, at personlige Forhold kunne stille sig i veien for ham, og da jeg har ment, at dette ikke skulde kunne affjære Vedkommende fra at faae Del i det Tilskud, som Staten yder til disse Diemed, saa har jeg stillet Endringsforslaget under Nr. 2. Men for at man kan opnaa dette, maa det Tilskud, som Staten giver, staa som en Præmie for sig selv saaledes, at de præmieaffænde Dyr faae den som en Slags Tillægspræmie, og saaledes, at ogsaa de, som ikke ere Medlemmer af en Landboforening — det bliver jo ligesuldt Landboforeningernes Komiteer eller Bestyrelser, der komme til at uddele Præmierne —, men som fremstille Dyr til Konkurrencen, kunne faae Afgang til denne Præmie. Men affet herfra vil det dog ligesuldt blive nødvendigt at holde Statstilskudet særskilt ude fra Landboforeningernes eget Tilskud. Der er her et Forhold tilstede, som jeg ogsaa gjennem mit Endringsforslag har søgt at værgemod, og det er det, at naar to Foreninger grændse op til hinanden, da er der Mange, som ere Medlemmer af begge Foreninger, og det vilde da være urigtigt, om noget enkelt Medlem skulde kunne søge Præmie paa begge Steder for et og samme Dyr (B. Solm: Det kunne de ikke). Jo, det vilde de kunne efter Loven, men ved mit Endringsforslag har jeg søgt at værgemod, idet det der siges: „Ingen kan samme Aar konkurrere til Statspræmien ved mere end een Landboforening“. Statstilskudet fordeles jo nu imellem de forskjellige Landboforeninger og smeltes sammen med disses Tilskud til een Præmie, og naar man saa er Medlem af to Foreninger, ser jeg ikke rettere, end at man kan søge Præmie begge Steder. Naar jeg f. Ex. bor midt imellem Stubbejøbing og Nykjøbing og er Medlem baade af Maribo Amts økonomiske Selskab og af Nordfalsters Landboforening, saa kan jeg ikke se, at Nogen kan hindre mig i at søge Præmie for det samme Dyr baade ved Dyrskuet i Nykjøbing og ved Dyrskuet i Stubbejøbing, thi jeg svarer Bidrag til begge Selskaber, og Statstilskuddet gaar jo fuldstændig ind i Selskabets eget Tilskud. Dette har jeg søgt